

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16037/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., Стамбене заједнице Марије и Лазара Драгичевића број .. из Панчева, чији је професионални управник Драган Ђордан из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојана Ђаковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије и Републичког хидрометеоролошког завода Београд, које заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 368/24 од 23.04.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 368/24 од 23.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 368/24 од 23.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 368/24 од 23.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 5576/2021 од 13.02.2024. године у ставу првом, трећем, петом, седмом и десетом изреке, којима је дозвољено објективно преиначење тужбе тужилаца од 14.03.2023. године, усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца АА и обавезани тужени да на име накнаде штете тужиоцу солидарно исплате 33.205,13 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате, усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца Стамбене заједнице Марија и Лазар Драгичевића број .. из Панчева, и обавезани тужени да јој на име накнаде штете солидарно исплате 163.487,48 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате, усвојен евентуални тужбени захтев тужиље ББ, и обавезани тужени да јој на име накнаде штете солидарно исплате 172.137,70 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате и обавезани тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка и то на име трошкова насталих пре спајања парнице тужиоцу АА 173.956,42 динара, ББ 175.985,50 динара, Стамбеној заједници Марија и Лазара Драгичевића број .. из Панчева 193.651,50 динара, као и заједничке парничне трошкове настале након спајања парнице у укупном износу од 333.000,00 динара, што

чини укупан износ од 876.593,42 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужани су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Битна повреда одредаба парничног поступка не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Побијаном пресудом је одлучено о захтеву тужилаца за накнаду материјалне штете проузроковане на објектима у њиховом власништву, настале услед временске непогоде – град, те је суд одлучио делимичним усвајањем, а делимичним одбијањем тужбеног захтева, ценећи у усвајајућем делу да је на објектима за које је досуђена накнада штете дошло до проузроковања штете јер тужени нису предузели све законом потребне мере, па су одговорни и дужни да исту накнаду оштећенима, применом одредби Закона о ванредним ситуацијама, у вези одредбе чл.172. Закона о облигационим односима.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.05.2019. године. Тужиоци су обични супарничари па се вредност предмета спора побијаног дела ради оцене дозвољености ревизије цени према висини новчаног потраживања сваког тужиоца засебно.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра,

што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужених није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**